

Čís. 5080.

Páchatel'om vraždy (t. zv. nepriamym) je i ten, kto po predchodzej zrelej úvahe a podľa vopred premysleného plánu dá vraždu spáchať osobou, ktorej nemôže byť trestný čin pričítaný k vine (na pr. pre omyl).

(Rozh. zo dňa 15. septembra 1934, Zm IV 653/33.)

Najvyšší súd preskúmal trestnú vec proti M. L. a spol., obžalovaným zo zločinu pokusu vraždy atď., a na základe verejného pojednávania následkom zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu vyniesol rozsudok, ktorým vyhovujúc zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu, založenej na dôvode zmätočnosti podľa bodu 1 a) § 385 tr. p., z tohoto dôvodu zmätočnosti zrušil rozsudok porotného súdu vo výroku, ktorým bola obžalovaná M. L. na základe § 24 por. nov. oslobodená od obžaloby pre zločin pokusu vraždy podľa §§ 278 a 65 tr. zák., a uznal ju vinnou týmto trestným činom.

Z dôvodov:

Z dôvodu zmätočnosti podľa bodu 1 a) § 385 tr. p. napáda verejný žalobca rozsudok porotného súdu proto, že porotcovia sa mýlili, keď dotyčne obžalovanej M. L. po kladnom riešení skutkovej otázky záporne odpovedali na právnu otázku, lebo zistený skutkový stav dotyčne tejto obžalovanej vyčerpáva skutkovú podstatu zločinu pokusu vraždy podľa §§ 278 a 65 tr. zák. za vinu jej kladeného. Zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu neľze odopreť oprávnenia. Porotcovia kladným zodpovedaním za pravdivé prijali skutočnosti, obsažené v 1. skutkovej otázke skupiny I. Podľa týchto skutočností obžalovaná M. L., ktorá dobre znala účinky líhu na ľudský organizmus, lebo v lete 1932 videla v nemocnici v B. umierať človeka, ktorý vypil lúh, — pojala koncom roku 1932 úmysel usmrtiť svojho muža I. L. Za týmto účelom kúpila v obchode v decembri 1932 lúhový kameň, ktorý rozredila vodou, a takto získanú tekutinu naliala do lahvičky a odniesla k susedom A. D-ovej a F. D-ovi, ktorým sdelila, že v lahvičke je voda »poljubky« a žiadala, aby poškodeného I. L. zavolali k nim na prácu, a po práci aby mu dali pod zámienkou, že mu dávajú vypiť »aldomáš«, vypiť obsah lahvičky, ktorý nech primiešajú do liehu. A. D-ová to aj skutočne učinila. I. L. však vypil len niekoľko hltov, lebo ihneď pocítil silné bolesti a preto viac nepil. Porotcovia napriek tomu však záporne odpovedali na 2. právnu otázku skupiny I., ktorá bola spojená s vyšeuvedenou skutkovou otázkou a založená podľa obžaloby. Porotcovia záporným zodpovedaním právnej otázky zo zistených skutočností odvodili tedy ten právny záver, že v prípade obžalovanej M. L. nie je daná skutková podstata zločinu pokusu vraždy podľa § 278 a § 65 tr. zák.

Tento právny názor porotcov je však mylný. Zo zistených skutočností totiž plynie, že úmysel obžalovanej M. L. smeroval k usmrteniu manžela I. L. Obžalovaná tento svoj úmysel pojala už dlhšiu dobu pred prevedením činu a dlhšiu dobu sa zaoberala myšlienkou, že sa zbaví svojho manžela a rozhodla sa, že ho otrávi. K uskutočneniu zamýšľaného

úmyslu zaopatřila si aj vhodný prostriedok, o ktorom si bola aj plne vedomá, že je spôsobilý k usmrteniu človeka. Obžalovaná M. L. potom plánovite pokračovala. Dosvedčujú to okolnosti, že zaopatrený jed (lúh) aj pripravila takým spôsobom, aby to nevzbudilo podozrenie jej manžela, a pod zámienkou, že ide len o nápoj lásky, primala súdov k tomu, aby prilákali k sebe I. L. a ako »aldomáš« za konanú prácu dali mu vypiť pripravený a s liehom miešaný jed, čo sa aj stalo, avšak zamýšľaný výsledok nenastal, lebo I. L. celú dávku pripraveného jedu nevypil. Z týchto skutočností je zrejmé, že obžalovaná úmyselne podnikla také jednanie, ktorým započala usmrtenie svojho manžela I. L., avšak zamýšľaný čin ktorým započala usmrtenie svojho manžela I. L., avšak zamýšľaný čin nebol len úmyselný, ale úmysel obžalovanej M. L. bol aj vopred uvažovaný, lebo jednala po zrelej úvahe a podľa plánu vopred premysleného, pri čom sa k činu nerozhodla následkom dajakého duševného porušenia, ktoré by bolo jej kľudnú rozvahu snád' hatilo. Preto čin obžalovanej M. L. vyčerpáva všetky náležitosti zločinu pokusu vraždy podľa § 278 a § 65 tr. zák.

Nemení na páchatel'skej činnosti obžalovanej M. L. nič okolnosť, že nedala sama a priamo svojmu manželovi pripravený jed, ale učinila to prostredníctvom inej osoby, lebo obžalovaná, využívajúc omylu tejto osoby, upotrebila ju len ako nástroja k prevedeniu činu, ktorý z toho dôvodu nemôže byť onej osobe pričítaný k vine, a preto zostáva aj páchatel'om činu sama obžalovaná M. L. (nepriame páchatel'stvo). Mýlili sa tedy porotcovia, keď záporne riešili 2. právnu otázku skupiny I., danú dotyčne obžalovanej M. L. v smysle § 278 a § 65 tr. zák. Ponevác následkom tohoto právneho omylu porotcov porotný súd oslobodil obžalovanú M. L., je tu dôvod zmätočnosti označený v bode 1. a) § 385 tr. p. Najvyšší súd preto vyhovel zmätočnej sťažnosti verejného žalobcu a pokračujúc v smysle § 33-I. por. nov., z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 1 a) tr. p. zrušil vo vytýkanej časti rozsudok porotného súdu a uznal obžalovanú M. L. vinnou podľa obžaloby.

Čís. 5081.

Ide o padelanie verejnej listiny, ak bolo v dobyťčom pase proti pravde zistené, že zvierá je vlastného chovu.

Poverilo-li obecné zastupiteľ'stvo napriek predpisom posl. odst. § 126 zák. čl. VII:1888 a § 16 nar. čís. 40.000/1888 uh. min. orby vydávaním dobyťčích pasov niekoho iného než starostu obce a obecného notára, poverený nie je verejným úradníkom.

(Rozh. zo dňa 18. septembra 1934, Zm IV 648/33.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. S. a spol., obžalovaným zo zločinu padelania verejných listín atď., na základe verejného pojednávania zmätočnú sťažnosť obžalovaného A. S. čiastočne odmietol, čiastočne zamietol; z dôvodu zmätočnosti označeného v bode 1 b) § 385 tr. p. z úradnej moci zrušil rozsudky oboch súdov nižších stolíc, nakoľko čin obžalovaného A. S., označený v bode A I. 6. rozsudku krajského súdu bol kvalifikovaný za zločin padelania verejnej listiny podľa